

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**בג"ץ 1806/11**

בפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן
 כבוד השופטת א' חיות
 כבוד השופט י' עמית

העותרים: 1. יעקב מרדינגר
 2. אגיפוס בע"מ

נ ג ד

המשיבה: כב' נשיאת בית המשפט השלום בתל אביב יפו

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותרים: עו"ד פרופ' קנת מן, עו"ד ניצן וולקן

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. בבית משפט השלום התנהל תיק פלילי כנגד העותרים ולסוף שמיעת ראיות, זיכה בית המשפט את העותרים מאשמה (הכרעת דינו של כב' השופט דן מור **בת.פ. 2141/08** מיום 28.7.2009). המדינה הגישה ערעור על פסק הדין, הערעור נתקבל בחלקו ובית המשפט המחוזי (כב' הנשיאה ד' ברלינר והשופטים ז' המר ומ' יפוח) הורה על החזרת התיק לבית משפט קמא לשמיעת טיעונים לעונש ומתן גזר דין (פסק הדין **בע"פ 7802/09** מיום 15.9.2010). התיק נקבע בבית משפט השלום לשמיעת טיעונים לעונש ומתן גזר דין בפני כב' השופטת יעל פרדלסקי והעותרים הגישו בקשה כי התיק יוחזר לכב' השופט דן מור שהכריע את דינם ב"סיבוב הראשון". הבקשה נדחתה בהחלטתה של המשיבה, נשיאת בית משפט השלום בת"א-יפו, מן הטעם שאין בפסק דינו של בית המשפט המחוזי משום הנחיה מי המותב שידון בתיק ו"היום שומע כב' השופט מור תיקים בתחום האזרחי, על פי סידור העבודה שנקבע לו". בקשה של העותרים לעיון חוזר בבקשה נדחתה. מכאן העתירה שבפנינו בה מתבקש בית המשפט להורות למשיבה לשנות את המותב, כך שגזירת הדין תתבצע בידי המותב המקורי שנתן את הכרעת הדין.

2. ברגיל, ובהיעדר הנחיה מפורשת של ערכאת הערעור, דרך המלך היא שהתיק יחזור וידון בפני המותב שכבר דן בתיק (**ע"פ 6462/02** מדינת ישראל נ' מחמד (לא פורסם, 27.8.2002) בפסקה 6), ובתי המשפט דחו בקשות לפסילה בהן נטען כי יש מקום לפסול את המותב המקורי שדן בתיק (ראו, לדוגמה, **ע"פ 139/87** אלחמידי נ' הועדה המחוזית לתכנון ולבנייה מחוז הדרום, פ"ד מא(1) 660, 661 (1987); **ע"פ 1350/06** אלביליה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 21.3.2006)). חריג להחזרת הדיון למותב המקורי

הוא מקום בו הורתה ערכאת הערעור להחזיר הדיון למותב אחר (בג"ץ 5011/10 פלוני נ' הרכב בית משפט מחוזי ת"א (לא פורסם, 26.10.2010) (להלן: עניין פלוני) או אם קיימת מניעה מעשית לכך (השוו בג"ץ 3753/10 תורכ נ' בית המשפט המחוזי ת"א (לא פורסם, 9.6.2010) (להלן: עניין תורכ)).

3. אכן, במקרה דנן, המניעה אינה בדרגה כזו שנדונה בעניין תורכ, והיא נובעת מאופן הקצאת התיקים וסידור העבודה בין השופטים. עם זאת, הנושא של קביעת מותב שידון בתיק הוא נושא מובהק הנוגע לסדרי העבודה ולתחום המינהלי הטהור של בתי המשפט הרגילים (השוו בג"ץ 583/87 הלפרין נ' נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, פ"ד מא(4)683, 689 (1987). בנושאים כגון דא, אין דרכו של בית המשפט הגבוה לצדק להתערב והם מסורים לשיקול-דעתו של הגורם השיפוטי המוסמך לכך בבית המשפט, ובמקרה דנן, נשיא בית משפט השלום כאמור בסעיף 48(א) לחוק בתי המשפט ונוסח משולב, התשמ"ד-1984 (השוו בג"ץ 11099/03 אליאס נ' כבוד נשיאת בית משפט השלום למחוזות תל-אביב-יפו (לא פורסם, 19.1.2004); בג"ץ 11727/04 רזניק נ' כבוד השופטת קלרה רג'יניאנו, בפסקה 4 (לא פורסם, 22.12.2004)). מאחר שעל פי החלטת נשיאת בית משפט השלום בתל אביב, החלפת המותב נעשתה מטעמים הקשורים לסידור העבודה הפנימי בבית המשפט, היא אינה קשורה או כפופה למשטר דיני הפסלות (השוו לעניין פלוני לעיל) ואיננו רואים מקום לחשש לפגיעה באמון הציבור כפי שנטען על ידי העותרים (ע"פ 75/98 עציון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 12.4.98)).

4. בנוסף, ובהתחשב בכך שמדובר בשלב של גזירת הדין – על פי הכרעת דין מרשיעה שניתנה על ידי ערכאת הערעור, וזאת להבדיל מהשלב של המשך שמיעת ראיות או שמיעת ראיות מחדש – אף איננו רואים במה ייפגעו העותרים מהחלטה זו, וגם מטעם זה דין העתירה להידחות.

אשר על כן, אנו דוחים את העתירה על הסף.

ניתן היום, ב' באדר ב' התשע"א (8.3.2011).

ס' גובראן, א' חיות, י' עמית

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

